לעילוי נשמת ר׳ אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ



TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

כ״א בעומר – פרק ב׳ דאבות

שבת קודש פרשת קדושים – ו' אייר תשפ"ב Shabbos Parshas Kedoshim - May 7, 2022

. 9:20 – פלג המנחה עש"ק – 6:30 | הדלקת נרות שבת – 7:41 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:44 | זמן קריאת שמע / הגר"א – סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:31 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:00 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:50 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:12

יהודי בלתי מוכר. ומבלי לשאול הרבה שאלות נכנס לחדרו של הצדיק . והתיישב סמור למיטתו. והתחיל לדבר ולתנות את צרתו בפני הצדיק. באמרו: סוחר הנני, ולפני זמן מה הוצעה לפניי עיסקא שאמורה היתה להניב רווחים נאים. מדובר היה בקניית כמות גדולה של צמר במחיר זול. כדי למוכרה לאחר מכז במחיר המקובל בשוק. אולם לאכזבתי. אחר שנתקיים המקח. הוזל מאוד מחיר הצמר בשוק, וכל רכושי ירד לטמיוז.

יותר ממה שהתפלאו התלמידים ממעשיו של הסוחר הבהול על ממונו. התפלאו לראות איר שרבם מסב פניו לאותו סוחר. ומקשיב בקשב רב למעוקתו. וכאילו נשתכח ממנו השעה הגורלית בה הוא נמצא. רבם הוסיף להפליאם כשפתח פיו והתעניין בכל פרטי העיסקא, והיקף ההפסד שנגרם בעקבותיו. עד שלבסוף דיבר על לבו של הסוחר וניחמו שיקוה לטוב. כי כפי המשוער יעלה שוב מחירו של הצמר תור תקופה קצרה. ואז תהיה ביכולתו למכור את הסחורה שברשותו במחיר הגוז. הסוחר שאכז התנחם פנה לדרכו. והצדיק שקע שוב בהרהוריו.

התלמידים לא היו מסוגלים להאמיו למה שחזו במו עיניהם. ובטוחים היו שהיה זה עניז שמימי שאיז להם השגה בו. הם ביקשו להסביר שזה הסוחר היה צדיק נסתר שנודע לו ברוה"ק שרבם עומד ימים ספורים לפני פטירתו. וביקש לדבר עמו בענינים נעלמים על פי משל ומליצה. והיו גם אלו שניסו להסביר את הדברים כהכנה לעניז המעבר לעלמא דקשוט. אולם שונה היה דעת בנו וממלא מקומו ה"ה הרה"ה רבי דוד מדינוב זי"ע. לדעתו היה זה סוחר פשוט. ועל אף שטרוד היה אביו להתקדש בסילודין כדי לעבור בעלמא דקשוט היה ביכולתו להתפנות כדי להטיב ליהודי הבהול מצרתו כדי ליישב את רוחו הסוערת. מאחר שהיתה זאת משאלת לבו כל ימי חייו. ותמיד היה מוכז ומזומז למסור נפשו כדי להטיב ליהודי...

שתאמינו בהשגחתו על ישראל אפי׳ בדרך הטבע, ואמונה זו תלויה במדות ומשקלות דמי שמאמין בזה אינו משקר במדות ומשקלות. ובת"כ: תניא ע"מ כן הוצאתי אתכם שתקבלו עליכם מצות מדות שכל המודה כו'. הוא ג"כ בכונה זו באופז אחר קצת. שעיקר יצ"מ היה בשביל שתאמינו בהשגחתו על ישראל אפי' בדרך הטבע, ואמונה זו תלויה במדות ומשקלות, דמי שמאמין בזה אינו משקר במדות ומשקלות", עכ"ל.

הרי מבואר מדבריו. שיציאת מצרים מחייב להאמיז שהשי"ת הוא הזז ומפרנס כאו"א. שהרי השי"ת הוציאנו מארץ מצרים. ושם היה לנו פרנסה טובה בשפע. ואם הוציאנו השי"ת משם. ע"כ הוא ית' יפרנס כל אחד ואחד. ועל כז, אם אחד מאמין שהשי״ת הוציאנו ממצרים, ע״כ יאמין שהוא ית׳ יפרנס כל אחד ואחד, ואין שום הצרך כלל לעבור על איסור של משקולות. שעיקר הטעם שאחד משקר עם מדותיו. היינו משום שמאמין שפרנסתו בא לא אך ורק מתוך עסקו בהשתדלות. אבל מי שמאמין שפרנסתו בא לו אך ורק מאת השי"ת, יודע שאינו צריך לעשות הני דברים אסורים להשיג פרנסתו, שעיקר הסיבה שצריך לעשות השתדלות הוא גופא כדי לנסות את האדם אם יאמין בהשי"ת ויעסק בהשתדלות בדרך האמונה או לא [כמו שהאריך החובת הלכבות בשער הבטחון פ"ג]. וא"כ, המאמין בהשי"ת אינו עושה שום דברים אסורים. וזהו כוונת המדרש. דמי שמודה באמונה זה שהשי"ת מפרוסתו. הרי הוא מודה שהשי"ת הוציאנו ממצרים. שהם תלוים זה בזה כנ"ל.

שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

ואהבת לרעד כמוד אני ה' ... (ימ-יח) -'תורה' ו'חסד' הם תרי ריעיו 9רש"י: אמר רבי עקיבא זה כלל גדול בתורה. שמעתי פעם אימרה המפרשת את דברי רבי עקיבא כר: 'זהו כלל' לכל מי שהוא 'גדול בתורה'. כלומר. איז לד מי שזוכה להיות 'גדול בתורה' שאיז כלל זה של 'ואהבת לרער כמור' נר לרגליו. והוגה תמיד במחשבותיו האיר להטיב עם הזולת. כי דבר זה היא המכשרת את האדם להשגת התורה. וכפי שאמר לי פעם **מו"ר הרה"צ רבי בנימין רבינוביץ זצ"ל**. שחז"ל אבות ו. ה) מנו ארבעים ושמונה דברים שהתורה נקנית בהם. וכל המתבונן בהם וכח שהרבה מהם תלוי בעניני ביו אדם לחבירו. כדי ללמדינו שעיקר ההצלחה תורה היא בזכות שהאדם נושא בעול עם חבירו, ומבקש את טובתו.

ואכן ידוע כי באותה מידה שגדולי הדורות מסרו עצמם לעמל התורה. כך מסרו עצמם למעז אחיהם היהודים. מי לנו גדול **כהרה"ק בעל ה'בני יששכר'** שכל המעייו בספריו משתומם ומתפלא מגאונותו. ושהיה ביכולתו לכתוב בשעה אחת בשתי ידיו. כל יד עניז אחר. ובחמישים ושמונה שנותיו זכה לחבר המוז חיבורים. ושהרבה מהם לא נדפסו ונאבדו מחמת צוק העיתים]. על אותו צדיק מסופר שבשכבו על ערש דוי סמור לפטירתו. כשחש ששעותיו ספורים. ביקש מהשי"ת שיתו לו עוד ג' ימים כדי התכונז כראוי לעבור מעולם לעולם. ונענה מו השמים. והיו ימים אלו מהודשים כדי לחשוב מחשבות ולתקן בתשובה כל עיוות דק שהקב״ה מדקדק עם צדיקיו.

תלמידיו ומקורביו שידעו מה הם מעשיו של רבם הקדוש באותן ימים לא העיזו היכנס באותו חדר שבו התבודד רבם. אולם בידעם את גורל השעה. עמדו מבחוץ התבוננו ברבם המתבודד מתור מיטת חליו עם בוראו. והנה לפתע הופיע בבית הצדיק

ליסודים סאות חרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרים שדה אברהם

מאזני צדה אבני צדה איפת צדה והיו צדה יהיה לכם אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים (ים-לו) – בביאור איסור משקולות

לרש״י: ״אשר הוצאתי אתכם, על מנת כן״, עכ״ל. ומקור לדברי רש״י איתא במדרש 🦰 זורת כהנים ז"ל. "אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים – על תנאי כר וצאתי אתכם מארץ מצרים. על תנאי שתקבלו עליכם מצות מדות. שכל המודה מצות מדות מודה ביציאת מצרים. וכל הכופר במצות מדות כופר ביציאת מצרים". צ"כ. ודברי מדרש צ"ב, מהו הקשר בין איסור משקולות ליציאת מצרים?

וביאר **הנצי"ב** דברי המדרש וז"ל. "בפ" תצא נתבאר כי באזהרות משקלות כמוס יסוד. רצת שאצ"ג שאנו מתנהגים בהליכות עולם הטבע במשא ומתז. מ"מ השגחתו נסתרת! מעטה הטבע גם כן, ומש"ה סמור ענין שם זכור את אשר עשה לך עמלה כמבואר שם באורר. והכי רמז לנו הכתוב כאז אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. הכונה בזה שהרי הוצאתי אתכם ממקום שהיה לכם פרנסה בשפע, בע"כ על מנת כן וצאתי אתכם להיות משגיח שלא יחסר לכם פרנסה. והיינו דכתיב כאז אלהיכם פירושו מנהיג שלכם, ובת"כ תניא ע"מ כז הוצאתי אתכם שתקבלו עליכם מצות מדות שכל המודה כו', הוא ג"כ בכונה זו באופן אחר קצת. שעיקר יציאת מצרים היה בשביל

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (39), Separation of Meat and Dairy. Exception to the Rule of Nat-Bar-Nat. The RM'A (1) states that a sharp food item brings out a stronger than normal taste and even after the first journey of the taste, it still has the power of the original item, and after its second journey will not get the leniency of *nat-bar-nat* (when a milk or meat taste traveled twice from its source and becomes so weak that no issur comes onto it when it meets the opposite type of milk or meat). This is quite relevant. Many people fry onions for chopped liver at the traditional Shabbos morning meal. If the onions were mistakenly fried in a milk pan, they cannot be added to the liver. Even though the milk taste traveled from the milk item into the pan and from there into the onion, it is not called *nat-bar-nat* because the journey into the onion did not weaken the taste as it went straight into a sharp item like an onion. Even though once onions have been fried in oil they lose their sharpness, that will not help here because at the beginning of the frying, when they were still sharp, they absorbed a stronger than normal milk taste. Also, if the onions were cut with a milk knife or chopped with a dairy chopper, they would not be allowed to be added to chopped liver or other meat items.

the laws of *nat-bar-nat*. Thus, if a *parve* soup was cooked there afterwards, it still has the leniency of *nat-bar-nat* (3). בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף נד:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

ראש כולל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Eino Ben Yomo By a Sharp Item. In the above three cases, the

fried, cut and chopped onions with a milk utensil, are not

permitted to be mixed with liver or meat even if the utensil was

sitting cold and clean for 24 hours [eino ben yomo]. That is

Limitation to Above Rules. All of the above only applies to a

taste that was absorbed into a sharp item, but not to a sharp taste

that went into a utensil. For example, if one cooked meat in a pot

and then fried an onion in that pot after 24 hours, even though the

meat taste that went into the onion can cause problems, as in the

previous paragraph, the meat taste that stays in the utensil has a

negative taste. The **Shach** writes this (2) and he adds that even if

the onion was cooked there within 24 hours of the meat, the

calculation of 24 hours to make the taste negative, will be from

the time of the original cooking of meat and not from the time of

the onion cooked there later. Similarly, regarding nat-bar-nat, the

taste in the pot, and any taste that went from the pot into the

onion and back into the pot, does not change anything regarding

because sharp items can turn a stale taste into a good, fresh taste.

to him. The *Gemara* explains i ערוה אביד לא תגלה״ - The *Torah* savs that a father's sister is an ערוה אביד לא תגלה״ to him. The *Gemara* explains i is necessary to say both because if it only said that אחרת אמד is an ervah. I might think this is because one's mother is אחרת אמד his mother. so her sister is an *ervah*. But since one's father is not ידאי his father. I couldn't learn it out from ערות אמד Rav Mari [חרליו יא: ays the proof that we follow מתה קמנן רוב. is from the fact that a "מכה אביו ואמו" gets מיתה. Maybe his father isn't really his father & he is a product of זינות? But since we sav מיתה מיתה for hitting him. esav this is his legitimate father & he will get מיתה for hitting him.

l (תניגא קרו') שייטה מקובצת who says if the *Torah* requires a ב"מ תקפי כהן) אייטה מקובעת. ודאי הידא. even if there's a will not fulfill the requirement of being a איד. Asks רע"א, the halacha says that a לא יבוא בקהל ה" '' א יבוא בקהל ה." '' לא יבוא בקהל ה." ממזר. We learn ''קהל ודאי'. We learn ''לא יבוא בקהל ה ו דאי כשרה is he forbidden to marry, but he may marry a ספק ממזרת. If one's status of kashrus is based on רוב, how can we ever have a רא"? Answers רוב: doesn't make a יקהל ודאי"? Answers ע"א with a vesod: רוב doesn't make a יקהל ודאי decisions & רוב was used, then it is now considered a ידאי regarding other dinim is considered בשר even though it was because of ממזר, even now that we need a ודאי, they are still considered ממזר. & a ממזר is assur to marry them.

The **מנחה.** מצוה רסי**ן מנחת חינוד** asks why do we specifically learn מצוה רסי**ן מנחת חינוד** asks why do we specifically learn מצוה רסי ? The Velt answers because it's possible to curse one's father wherever & whoever he is & since one certainly has a father. he would be oiver even without using ירוב, because we don't need to have his father in front of us. So, this would be no proof that we follow רוב.

The אהל יהושע פר' יתרון **משאת המלד)** says he heard that היים says he heard that אהל האושע פר' יתרון משאת המלד היוען לאן fyour father asks you for a drink of water & your mother asks for a drink of water. one should serve his father first because אתה ואמד חייבים בכברד אביך". Why should one serve his father first? His father is only based on אביך., a mother is a certainty & a אדים should be first! אים איסו that serving your mother first because your father isn't a ידאי is insinuating that your mother was מזנה & there is no greater disrespect then that So, serving her first would defeat the purpose of משאת המלך has another answer for this question and savs he feels that R' Chain asked this question only עיי"ש. לחדד התלמידים.

(1) יו"ד צה:ב (2) יו"ד קכב:ב (3) עיין נשמת אדם. פסח כ"ד. פסקים ותשובות צה:ט

R' Meshulam Dovid Soloveitchik zt"l (Shiurei HaGramad) would say:

"קדושים תהיו לאלקיכם ... אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה $^{\prime\prime}$ - The parsha begins with the lofty and exalted level of kedusha and prishus that we are commanded to attain, and then immediately warns us not to turn to avodah zara. The reason for this is to tell us that when you are dealing with ruchniyos, there must never be any compromise - either you make sure to go higher and higher in spirituality, or you will find yourself going lower and lower."

A Wise Man would say:

"There are always those who will resent you for not being confined by their limitations."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

Live a life with a focus on Hashem! (feel the inner peace which that connection brings)

ישמח ישראל ₩₹ בעושיו

103.865+ eritiable signature 855.400.5164 Text 800 917 8309 kvodshomavim.org

11thYahrzeit לעי"ג ר' יעסב ב"ר שלמה הכהו פיינצייג ז"ל, יארצייט בו' אייר תהא נשפתו צרורה בצרור החיים

Dedicated on the

מעשה אבות סימו

וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו ... ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים וגו' (ים-לגלד)

The *Torah* warns us to never hurt or taunt a *Ger*, a convert who was once a stranger to Judaism, for we, as a Nation, were once strangers in the Land of Egypt as well, and we must be sensitive to his feelings and needs. Rashi points out that "deans "you shall not taunt him," tormenting him with words (as opposed to torment through other means, e.g., financially). For instance, do not say to him, "Only yesterday you were an idol worshipper, and now you have come to learn Torah, which was given over by the Almighty Himself!" (Toras Kohanim 19:82)

One of the numerous seforim that the Gaon, Harav Chaim Kanievsky zt''l wrote was called "Shemos Ba'aretz" a sefer that deals primarily with the topic of names. The sefer, and a host of others, were written in conjunction with his talmid, R' Tzvi Yabrov shlit'a, who is close to the Kanievsky family, and wrote seforim on R' Chaim's uncle, the **Chazon Ish** zt''l, as well as with his brother-in-law, **R' Yitzchok Zilberstein** shlit'a, Ray of Ramat Elchanan.

R' Tzvi relates a story that he was once in the Kanievsky home on a Friday morning, while R' Chaim was having his usual *chavrusashaft* with his brother-in-law, R' Yitzchok. The two were fully immersed in their learning, when suddenly. Rebbetzin Batsheva Kanievsky a"h, walked into her husband's study, followed by a very distraught looking kollel couple. The group waited respectfully for a few moments until they were noticed, and the *Rebbetzin* related their tale.

The couple got married recently. During the engagement, and even before, the young bride was aware that her husband was a baal teshuva, and did not grow up religious. This morning, however, she learned for the first time, that her husband was really a Ger and had converted to Judaism a number of years ago. He was sincere and fully observant, but she was not prepared for this bombshell, and was having trouble coming to terms with it. The young woman continued to cry softly as the Rebbetzin detailed fully how the two met and how she was fine with his status as a baal teshuva, but this is a whole new level. The husband, too, felt terrible that he had kept this important information from his bride, now his wife, not to mention her entire extended family and friends. This morning, after he broke the news to her, she cried hysterically for a while, until her husband said, "Let us go to Ray Chaim and we will do whatever he tells us." She agreed.

The Gadol Hador sat and listened pensively to the couple's story. He absorbed every word and his mind was already processing the solution. He looked at the young bride first and spoke directly to her wounded heart. "What are you saying? That your husband is a Ger? Why, being a convert to Yiddishkeit is 'לכתחילה שבלכתחילה - one cannot be greater than that! The **Rambam** lists Shemaya and Avtalyon as two of the 'Mosrei HaTorah' - transmitters of the Torah, who literally carried the Jewish people on their backs - and they were converts. The great Tanna, Rabbi Akiva, had 24,000 talmidim he came from a line of converts. Even Dovid Hamelech was famously a descendant of Rus Hamoaviya - who was the daughter of a gentile king and she converted to Judaism when she married the son of Naomi. She was a righteous convert!"

At this point, R' Yitzchok joined the conversation and began to shower praises upon Geirim and the many holy tzaddikim who were converts. The young woman stopped crying and it was clear that she was feeling better.

But R' Chaim was not finished. He turned to his *Rebbetzin* and asked for some wine. The *Rebbetzin* was a little surprised as R' Chaim's doctor had prohibited him from drinking alcohol, but she did as she was asked. She brought in a bottle of wine and R' Chaim began to pour it into a cup. "You should know that my doctor forbids me from drinking wine. but today, in your honor, I will partake of a little wine." He held up the glass and made a loud beracha, "Borei Pri Hagafen," and took a small sip. "L'Chayim, L'Chayim. Mazel Tov! R' Yitzchok, a niggun?" he said to his brother-in-law.

R' Yitzchok started a song. R' Chaim urged the avreich and they both joined in. The young bride's eyes were now shining from happiness. She was proud to have married such a special husband, on the word of the Gadol Hador!

והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפם כי לא

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY PARTICLE AND THE

(עסום מ-ח) השמיד את בית יעקב ... (עסום מ-ח) HAFTORAH BY R' 1ZV Seeing the continuous downfall of Malchus Yisroel in the Northern half of the country, *Hashem* directed the venerable prophet Amos Hanavi to leave his home in Yehuda and chastise Malchus Yisroel for indulging in outlandish luxuries while persecuting the poor and helpless. In the *Haftorah*, Amos stresses the all-important lesson that unchecked sinfulness leads directly to expulsion from *Eretz Yisroel*.

Amos declares in the name of *Hashem*, "I will waste it from the face of the earth: but I will not utterly destroy the House of Yaakov." This is a particularly unusual statement as it appears to contradict itself. How is it possible for *Hashem* to wipe a sinful Jewish Nation off the face of the earth while simultaneously pledging not to utterly destroy them?

R' Dovid Altschuler zt"l of Prague (Metzudas Dovid) explains that it is important to remember *Hashem's* long-time promise of "נצח ישראל לא ישקר" - "the eternity of (Klal) Yisrael is not a lie," and that Hashem will always see to it that Klal Yisroel survives their many trials and tribulations.

That being said, when *Hashem* vows to wipe the sinful Nation off the face of the earth, but not entirely destroy them. He was referring to the institution of the monarchy which serves as the face of the Nation. The kings of Malchus Yisroel were mostly sinful, and Hashem vowed to destroy the Kingship of *Yisroel*. Although that would unfortunately leave that part of the Nation leaderless, it is undoubtedly better than utterly destroying the people themselves

לא תשנא את אחיד בלבבד הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חמא ... (ימ-יו) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

As Klal Yisroel stands between Pesach and Shavuos, the days of Sefiras Haomer, a fitting topic to speak of would be our interpersonal relationships. As little as our small minds can grasp in this matter, Chazal teach us that talmidei Rabbi Akiva were tragically niftar during this period, due to the lack of kayod they exhibited one to another, פפי מדרעתם. Rishonim explain (see **Rambam** and **Rashbam**) that the *Torah* may be attempting to convey to us with the aforementioned *posuk*, that sometimes, when we feel slighted, we bury that hurt deep in our hearts. We don't want to appear petty, or we don't wish to pick a fight. However, what tends to happen is that the hurt festers and grows inside, finally reaching a boil, causing us to lash out, or at best, simply ignore that person. The Torah tells us that instead of that route, rather "הוכח תוכנח" explain to the wrongdoers what they've done, tell them you're in pain and feel hurt - "ולא תשא עליו חטא" - give them a chance to correct their mistake. They can apologize or explain their actions. You know what? Maybe it was YOU who made the mistake and jumped to the incorrect conclusion. The possibilities are endless. One thing is for sure - you'll feel better when you seek peace.

But one question lingers: Why does the *posuk* start with "אחקד" your brother, and then switch to "עמינד," your friend?

A possible machshava can be that if we view each other, not as acquaintances and associates, but rather as family and brothers, we would surely have a harder time hating one another. Hence says the posuk "לא תשנא את אחץ" - don't hate him, he's your brother! Additionally, the *Torah* is defining what a true friend is: "הוכח תוכיח את עמיתך" - if you are a real and true friend, you'll find a way to gently remind that friend to mend his ways. Why? Because you truly care for his or her welfare. As we seek to perpetuate more *shalom* in the world, may we all be *zoche* to the special *beracha* of "ה' יברד את עמו בשלום".

משל למה הדבר דומה

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו ... (ים-ב) משל: The world renowned Camp Agudah, in the heart of the Catskill Mountains, is home to a learning camp within the camp, known as the "Masmidim." Each year, close to one hundred boys are accepted into the program where they can rest, relax and rejuvenate for the coming zman, all while continuing to study *Torah* in a wholesome environment. The mere fact that the program was led for years by one of the premier poskim, Rav Yisroel Belsky zt"l was always a major attraction. (It continues today and is led by his son).

One afternoon, a few *masmidim* were getting off a bus upon their return from an inter-camp ballgame. As they walked towards their bunkhouse, one boy was drinking a bottle of Snapple. After draining the bottle, he unthinkingly it forward as he chatted with his friends. As they reached the are better than that and we need to act that way!

bunkhouse, he kicked the bottle into the woods. Unbeknownst to him, Ray Belsky, who had not accompanied them on the trip, had been observing the group from a distance. A few minutes later, someone came into the bunkhouse to tell them that Rav Belsky was waiting for them outside.

They all gathered on the porch facing the towering posture of their great *Rebbi*. He said in his calm but authoritative voice: "Boys, know this: the world is not a garbage can!"

The lesson struck home, and everyone was dismissed.

נסטל: This week's parsha begins with the commandment of "הדושים תהיו" - "You shall be holy." On an elementary level, *Hashem* is exhorting us to be holy, to be exalted above the mundane and often incorrect actions that people perpetrate. Just a quick look at our surroundings can sometimes be the biggest "Mussar Shmooze" on how we ought to act. The tossed it on the ground in front of him and proceeded to kick lesson from Ray Belsky is that we are all "Kedoshim" - we

איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני ה' ... (ים-ג) EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The *Torah* tells us that the *mitzvah* of honoring one's parents is applicable at every stage of life, even after one's parents have passed on. In fact, the **Zohar** writes that the main *mitzvah* of honoring parents applies only after they've left this world. There is only so much a child can do for his parents in this world; in the next world the reward they receive from their children is limitless. This is certainly not to minimize the greatness of this *mitzvah* here. The **Ksav Sofer** explains that the word "Ish" is used to describe one who performs this *mitzyah* because one should know that even when he grows up and becomes an adult. the *mitzyah* of honoring parents is not diminished. If anything it should be more, because as we grow and parent our own children, we must realize how much our parents did for us throughout the years and this should help us appreciate them more. Unfortunately this is not the way it goes. People often feel that because they are now adults, they do not need their parents so much. They have their own opinions and feelings about things, which often clash with their parents' view. They have become rich or successful and don't necessarily feel dependent on their parents. This might cause one to honor his parents less.

The Ksav Sofer is teaching us that no matter how much of a "self-made MAN" you've become, it is specifically at the time that you feel like such a big "Gavra" that you must show honor and respect to your parents. Kibbud Av V'em is increasingly more challenging as the technological changes in the world are causing our young children to feel more "advanced" and "ahead" of their parents. This is causing a terrible breakdown in our *frum* society. We as adults must remember and teach our children that the premise of Kibbud Av V'em is Hakaras HaTov; appreciation to your parents for bringing you into this world! No matter how big you are, you could not have done that by yourself! You don't have to agree with all your parents say, but you must respect their opinion. The way you talk about and treat your parents is the way your children will talk about and treat you.